

певні переваги перед приватними і державними системами, а також відомчою медициною, забезпечуючи більшу доступність, ясність і повноту щодо задоволення різноманітних потреб населення в наданні медичних послуг. Медичне страхування є складовою нормативного функціонування системи охорони здоров'я, економічну основу якої складає фінансування із спеціальних страхових фондів, що формуються за рахунок грошових внесків підприємств, закладів і організацій різних форм власності і які призначені для фінансування надання медичної допомоги населенню в рамках страхових програм, контролю за обсягом і якістю. В нашої держави є між чим обрати, щоб покращити якість та ефективність надання медичних послуг в Україні, просто треба припинити лише говорити і почати діяти.

Список використаних джерел

1. Акопян О. С. Організаційно правові форми медичних організацій корисною і платні медичні послуг у державних закладах охорони здоров'я. / О. С. Акопян - Економіка охорони здоров'я, 2004 р.- №5-6. – С. 45-46.
2. Шейман І. Тягар витрат на медицину лежить найбільш і найбільш хворих І. Шейман. - Вісті – 2003 – 1 квітня - С. 7-8.
3. Сплетухов Ю.І. Перспективи добровільного соціального страхування / Ю.І. Сплетухов. – Фінанси - №8 – 2004 р. – С. 16-18.
4. Тарасов Ю.І. Перспективи розвитку обов'язкового медичного страхування / Ю.І. Тарасов // Економіка охорони здоров'я - №3 -2004 р. – С. 25-28.

Чикурков Олег Сергійович,

студент спеціальності 5.03050901 «Бухгалтерський облік»

Кам'янець-Подільського коледжу харчової промисловості

Національного університету харчових технологій

Науковий керівник: к.е.н., доцент Толстопятова Д.Г.

**УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ
ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ**

Харчова промисловість України — один з найбільших реципієнтів інвестицій. Питома вага її в загальному обсязі іноземних інвестицій перевищує 11 відсотків. Іноземні інвестори вже вклали кошти у розвиток тютюнової (120 млн. доларів) та кондитерської галузей. У системі харчової промисловості створено 20 спільних підприємств. Серед них — акціонерні товариства: «Дніпропетровський олійно-екстракційний завод», «Роси Буковини», «Крафт Якобс Сушард Україна», «Рейнолдс тобакко-Львів», «Цукринка-2», «Чумак» та інші. Ділові стосунки харчових підприємств України налагоджено з фірмами США, Англії, Італії, Австрії, Данії [1, с. 56].

Як свідчить аналіз діяльності підприємств харчової промисловості, уповільнення та невпорядкованість інвестиційного та інноваційного процесів — головна причина сучасних кризових явищ у розвитку галузі, стримування активного реформування й забезпечення сталого її функціонування в перехідний період до розвиненої соціально орієнтованої ринкової системи господарювання.

Динаміку капіталовкладень у розвиток харчової промисловості та її окремих галузей характеризують дані табл. 1.

Загальний обсяг капіталовкладень у харчову промисловість у 2006-2010 роках зріс порівняно з попереднім річним періодом лише на 13,5 % , у тому числі в харчосмакову — на 29,2, м'ясну й молочну — на 33,7, а в борошномельно-круп'яну та комбікормову промисловість зменшився відповідно на 65,2 і 28,5 % а через обмеженості внутрішніх джерел фінансування промисловості, пов'язану із загальним кризовим станом економіки України, важливе джерело їх поповнення залучення іноземних інвестицій.

Таблиця 1

Динаміка капітальних вкладень у розвиток харчової промисловості (в порівняних цінах, млн грн).

Показники	1986-1990 рр. в середньому за рік	1990 р.	2001-2005 рр. (в середньому за рік)	2006-2010 р. (в середньому за рік)

Харчова промисловість, у тому числі	14432	17920	19136	16270
Харчосмакова	8866	11010	11454	12260
М'ясо-молочна	3788	4950	7064	3830
Рибна	1778	1960	618	180

Джерело: дані Державної служби статистики України.

У першому півріччі року прямі іноземні інвестиції в харчову промисловість становили майже 6 мільйонів доларів США, їх питома вага в загальному обсязі прямих іноземних інвестицій 12,6 % .

Найбільші інвестиції в харчову промисловість України здійснила Німеччина (25 % загальних надходжень), Великобританія та Кіпр (14%). Про стагнацію інвестиційних процесів стверджують дані про зменшення абсолютного й відносного приросту потужностей по виробництву основних харчових продуктів уповільнення інвестиційних та інноваційних процесів призвело до різкого старіння матеріально-технічної бази підприємств, підвищення рівня спрацьованості основних фондів, зниження коефіцієнта використання виробничих потужностей, зростання собівартості та зниження рентабельності виробу. Спрацьовання промислово-виробничих фондів загалом у харчовій промисловості досягло 39,6 %, окремо – у м'ясній і молочній — 39,8, рибній 49% , а на окремих підприємствах — навіть 60- 80%.

Один з головних стратегічних напрямків виходу харчової промисловості з кризового стану, стабілізації та прискорення її розвитку — знаходження джерел залучення інвестицій з урахуванням галузевих особливостей, прийняття ефективних управлінських рішень щодо розробки й реалізації інвестиційних проектів, бо від масштабів та спрямування інвестицій залежить ефективність діяльності харчових підприємств [2, с. 169].

Інтенсифікація інвестиційних процесів, спрямованих на оновлення виробництва з метою підвищення якості, конкурентоспроможності продукції й прибутковості підприємств не лише важливий фактор забезпечення продовольчої незалежності України, виходу її на світовий і регіональні продовольчі ринки, а й формування ефективної структури

народногосподарського, агропромислового та промислового комплексів, зростання економічного й соціального розвитку та підвищення життєвої о рівня населення [3, с. 197].

Основні напрямки стимулювання вітчизняних та іноземних інвестицій у харчову промисловість розробка регіональних програм стимулювання приватних інвестицій, розвиток ринку цінних паперів, створення вільних економічних зон, придбання іноземними інвесторами акцій вітчизняних підприємств харчової промисловості, страхування інвестицій від некомерційних ризиків, концентрація внутрішніх ресурсів при централізованій підтримці з метою реалізації пріоритетних інвестиційних проектів тощо

Розрахунки показують для створення сучасної високорозвиненої індустрії харчування в країні необхідно 20-25 мільярдів гривень капіталовкладень Фінансування може здійснюватись за рахунок іноземних та внутрішніх інвесторів, амортизаційних відрахувань на відтворення виробничого потенціалу, банківських і податкових кредитів та інших джерел Капітальні вкладення треба спрямовувати передусім у стратегічні галузі, зокрема, в цукрову, олійно-жирову, плодоовочеконсервну, лікєро-горілчану, виноробну, соляну та інші, які можуть виробляти конкурентоспроможну продукцію для внутрішнього й зовнішнього ринків з метою створення економічної заінтересованості в інвестуванні харчової промисловості України доцільно на два-три роки впровадити систему пільгового оподаткування нових реструктурованих підприємств галузі, що сприятиме прискореному зростанню обсягів виробництва високоякісних харчових продуктів.

Список використаних джерел

1. Дейнеко Л. В. Розвиток харчової промисловості України в умовах ринкових перетворень (Проблеми теорії і практики). / Л. В. Дейнеко. – К. : Національна академія наук України. Рада по вивченню продуктивних сил України. Знання, 1999. – 331 с.

2. Панасюк Б. Я. Прогнозування та регулювання розвитку економіки / Б. Я. Панасюк. - К. : Поліграфкнига. - 2008. – 304 с.
3. Чернелевський Л. М. Економічний аналіз на підприємствах харчової промисловості: Навч. посіб. / Л. М. Чернелевський. – К. : УДУХТ, 2000. – 259 с.

Штефусь Тетяна Олександрівна,

студентка Навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів напряму підготовки 6.03060101 «Менеджмент» Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткачук В.В.

МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

У сучасних умовах для успішної діяльності, завоювання та утримання на ринку конкурентних позицій товаровиробникам необхідно зосереджувати свої зусилля на виготовлення продукції високої якості. На рівень прибутковості підприємства, його місце в соціальному та економічному середовищі, обрану стратегію і тактику діяльності має неабиякий вплив застосування методів управління якістю. Відповідно, велике значення має вибір з усього різноманіття існуючих методів управління якістю саме тих, які б найбільшою мірою відповідали умовам функціонування підприємства та були спрямовані на досягнення поставлених ним цілей.

Як зазначає Лойко Д.П. у своєму підручнику «Управління якістю» методи управління – це засоби, якими органи управління впливають на елементи продуктивного процесу, забезпечуючи досягнення й підтримку планового стану й рівня якості продукції [1, с.123].

В економічній літературі методи управління якістю класифікують наступним чином:

1. Класичні методи. Ці методи розроблялися протягом усього періоду розвитку менеджменту якості і є актуальними на сучасному етапі. До засновників